

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **M. G.**, zastoupeného Mgr. Olgou Jiříčkovou, advokátkou se sídlem Chrudim II., Novoměstská 960, proti žalovanému **Magistrátu města Hradec Králové** se sídlem tř. ČSA 408, 502 00 Hradec Králové, proti rozhodnutí ze dne 16. 2. 2006, č. j. OE3/Vo/37142/Ex, č. 37142/06, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 7. 2006, č. j. 30 Ca 39/2006 - 12,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Olgy Jiříčkové **se určuje** částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 9. 3. 2006 se žalobce domáhal mj. pozastavení exekučního příkazu vydaného žalovaným. Krajský soud v Hradci Králové však žalobu odmítl usnesením ze dne 25. 7. 2006.

Žalobce napadl usnesení blanketní kasační stížností; v níž požádal o ustanovení advokáta pro kasační řízení. Krajský soud žalobci ustanovil zástupcem advokátku Mgr. Olgu Jiříčkovou; tu pak vyzval, aby kasační stížnost doplnila. Ustanovená advokátka – krom toho, že doplnila datum doručení napadeného usnesení a petit kasační stížnosti – uvedla, že žalobce namítá kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Krajský soud neměl žalobu odmítat podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., protože toto ustanovení na danou věc nedopadá.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z těchto důvodů:

Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž účastník jako stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu. Kasační důvod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Pouhá paragrafová či slovní

citace některého zákonného ustanovení [v případě žalobce „§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.“] tak jako kasační důvod neobstojí.

Ustanovená zástupkyně uvedla v bodě 2 doplnění kasační stížnosti kromě rekapitulace napadeného usnesení a citovaného ustanovení soudního řádu správního dále pouze to, že § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. na žalobcovu věc nedopadá, a proto neměl být použit. Ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) upravuje odmítnutí návrhu pro případ, že je předčasný či opožděný; v žalobcově případě krajský soud uzavřel, že žaloba je předčasná. Doplnění kasační stížnosti s tímto závěrem vyjadřuje nesouhlas; činí tak však pouhým konstatováním, v němž není obsažena ani jediná věcná okolnost a ani jediný právní argument, které by závěr krajského soudu zpochybňovaly. Takový holý nesouhlas nelze považovat za kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s.

Postrádá-li kasační stížnost alespoň jeden konkretizovaný důvod – a to i přesto, že již byla k výzvě soudu doplněna – není možno pro tento nedostatek v řízení o kasační stížnosti pokračovat, neboť Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Projevuje se zde zásada dispozicní: je na stěžovateli, aby svou kasační stížností určil meze přezkumu. Neučiní-li tak, kasační soud nemá, na základě čeho by přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu. Neobsahuje-li kasační stížnost žádný důvod, který by ji činil způsobilou k věcnému projednání, nestíhá Nejvyšší správní soud ani nutnost přezkumu z úřední povinnosti, již mu ukládá posledně citované ustanovení.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností z tohoto důvodu věcně nezabýval a odmítl ji [§ 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Ustanovené advokátce náleží odměna za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve výši 4200 Kč a paušální náhrada výdajů s těmito úkony spojených ve výši 600 Kč. Celkem tedy advokátce náleží 4800 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2007

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu